

Akademický rok 2018/2019

Diplomová práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: **BcA. IVANA ROVENSKÁ**

Název práce:

KEĎ SOM NENI (WHEN I AM NOT)

Slovní hodnocení:

Se studentkou Ivanou Rovenskou jsem se před odevzdáním její diplomové práce potkával v rámci synchronicit minimálně dva roky a byl jsem tichým svědkem tvůrčích a psychospirituálních procesů, kterými ve svém životě prochází. Od okamžiku, kdy jsem byl osloven jako oponent její diplomové práce, se moje pozornost směrem k tvorbě Ivany zosťila, absolvovali jsme společně několik rozhovorů k tématu její diplomové práce, nicméně do technického ani obsahového provedení jsem nijak nezasahoval. Těšil jsem se z role oponenta, jehož chvílka přichází až v momentě odevzdání hotové práce.

Záměrem video-instalace má být – podle slov autorky – zprostředkování senzuální zkušenosti z transpersonálních stavů vědomí zaměřené především na zrak a sluch. Krátký film je titulky rozdělený na čtyři části, což mne (jako diváka) uvedlo v mírný zmatek. Předpokládal jsem totiž, že půjde o tematicky rozdílné sekvence a v každé z nich bude přítomen jiný prožitkový náboj. Ve skutečnosti mi ale všechny části splývaly dohromady a rozdíl jsem tušil jen matně. Výsledný dojem ale chápu jako upřímně autentický záznam stavu člověka, který intelektem mírně předbíhá zažívanou zkušenost, nacházejícím se ještě ve stavu postupné integrace prožívaného. Analyticky orientovaná mysl má tendence všechno v každém okamžiku komentovat, hodnotit a strukturovat. „Spirituální vědomí“ navzdory snaze myslí všechno taví a převrací vzhůru nohama. A víc než to. Mluvíme-li o procesu tzv. „psychospirituální krize“, se kterou se mnohdy pojí zážitky „mystické smrti“, analytická mysl nemá dispozice tento proces pojmout. Kolabuje, umírá. A není to její selhání, jen přirozenost. Pro dokončení průchodu skrze „mystickou smrt“ je nezbytné nechat zemřít i mysl.

Přemýšlím, jak bych film Ivany Rovenské vnímal, kdyby povaha vizuálních záznamů spořádaně korespondovala s tématy čtyř oddělených částí. Možná, že by moje mysl byla uvržena do menšího zmatku, ale vnitřně bych zřejmě pocítil nedůvěru. Film, který jsem měl možnost shlédnout a prožít, se mi jeví jako výsledek dlouhodobé, soustředěné práce člověka nacházejícího se uprostřed intelektem neuchopitelného spirituálního procesu. Člověka, který se snaží uchovat z této své mystické cesty otisk své stopy a zároveň jí

nabídnout nějaký směr. Asi všichni chápeme, že jakákoli mystická zkušenost je nereprodukovatelná. Na druhou stranu – umění je oblast, která má k uskutečnění této nemožnosti nejbližší.

Ve svém návrhu hodnocení nezohledňuji způsob, jakým bude dílo prezentováno u obhajob nebo instalováno v galerii. Tyto skutečnosti neznám. Proces vzniku, obsah díla a přístup autorky ale mají za mě plný počet bodů 😊

Otázky k rozpravě:

Kdo umírá a kdo se rodí? Může mít umírající reálnou představu o tom, kdo přijde po jeho smrti? Nebo je jeho jediným úkolem zemřít a zbytek jsou jen irelevantní výplody mysli? Může mysl sama o sobě změnit svou povahu? Na základě svých intelektuálních pochodů?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

MgA. Pavel Pražák

Datum:

6.5.2019

(Podpis oponenta)